

**Informacja o działalności
Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Warszawie
za okres od dnia 1 stycznia do 31 grudnia 2020 roku**

CZĘŚĆ I

OGÓLNA INFORMACJA O DZIAŁALNOŚCI KOLEGIUM

.1 Podstawa prawna i zakres działania Kolegium

Podstawę prawną działania Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Warszawie (dalej: SKO) stanowi ustawa z dnia 12 października 1994 r. o samorządowych kolegiach odwoławczych (Dz. U. 2018 poz. 570 – j.t.) oraz rozporządzenia wydane na podstawie delegacji ustawowej.

Zgodnie z wyżej wymienioną ustawą samorządowe kolegia odwoławcze są organami wyższego stopnia w indywidualnych sprawach z zakresu administracji publicznej należących do właściwości samorządu terytorialnego, właściwymi do rozpatrywania odwołań od decyzji, zażaleń na postanowienia, żądań wznowienia postępowania lub stwierdzenia nieważności decyzji w trybie uregulowanym przez przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku – Kodeks postępowania administracyjnego (t. jedn. Dz. U. z 2020r. Poz. 256; dalej jako – Kpa) oraz ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku - Ordynacja podatkowa (t. jedn. Dz. U. 2020 r. poz. 1325 z p. zm.; dalej jako – OP). Kolegium orzeka również w innych sprawach na zasadach określonych w odrębnych ustawach, między innymi rozstrzyga sprawy z zakresu aktualizacji opłat za użytkowanie wieczyste (art. 78-81 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997

roku o gospodarce nieruchomościami (tekst jedn.: Dz.U. z 2020 roku poz. 1990 ze zm.).

Obszar właściwości miejscowej Kolegium obejmuje, zgodnie z Rozporządzeniem Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 listopada 2003 roku w sprawie obszarów właściwości samorządowych kolegiów odwoławczych (Dz. U. 2003 r nr 198, poz.1925): **miasto stołeczne Warszawę** oraz powiaty: **grodziski, legionowski, nowodworski, otwocki, piaseczyński, pruszkowski, sochaczewski, warszawski zachodni, wołomiński i żyrardowski wraz z gminami objętymi tym obszarem.**

Rozstrzygając sprawy indywidualne w składach trzyosobowych, Kolegium związane jest wyłącznie przepisami powszechnie obowiązującego prawa.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze jest państwową jednostką budżetową.

2. Obsada kadrowa Kolegium

2.1 Kolegium składa się z 98 członków: 48 etatowych i 50 pozaetatowych.

Liczba członków etatowych posiadających wykształcenie :		
wyższe prawnicze :	wyższe administracyjne :	
44	4	
Liczba członków pozaetatowych posiadających wykształcenie :		
wyższe prawnicze:	wyższe administracyjne :	wyższe inne :
45	3	2

Wśród członków Kolegium jest 52 radców prawnych.

2.2 Biuro Kolegium składa się z 39 osób.

Dwadzieścia osób legitymuje się wykształceniem wyższym, pozostali średnim. Struktura zatrudnienia w 2020 r. wyglądała następująco: kierownik biura plus kadry – 2 osoby, księgowość – 3 osoby, kancelaria - 6 osób, sekretariaty - 24 osoby, archiwum – 1 osoba, obsługa techniczna - 3 osoby.

3 Lokal i wyposażenie Kolegium

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Warszawie mieści się w biurowcu przy ul. Obozowej 57. Nowa lokalizacja spełnia wszystkie wymogi dotyczące dostosowania powierzchni, w tym również dla osób niepełnosprawnych. Na parterze budynku mieści się biuro podawcze z salą przeglądania akt i spotkań z interesantami a na piętrach 7-10 mieszczą się pokoje biurowe, sala na zgromadzenia ogólne i szkolenia pracowników oraz obszerne archiwum. W nowym budynku wprowadzono kontrolę dostępu do powierzchni i zainstalowano system monitoringu na powierzchni udostępnionej dla Kolegium, zabezpieczając tym samym obszar przed dostępem osób nieuprawnionych.

Stan wyposażenia Kolegium w meble i urządzenia techniczne oraz sprzęt biurowy i elektroniczny jest stale uzupełniany. W roku sprawozdawczym 2020 zakupiono podpisy kwalifikowane aby zapewnić możliwość tworzenia elektronicznych dokumentów wszystkim członkom etatowym. Zostały zakupione nowe komputery mobilne w celu wymiany starego, zużytego sprzętu. Aby zwiększyć bezpieczeństwo przesyłania dokumentów elektronicznych między pracownikami pracującymi w trybie zdalnym zakupiono sprzęt wraz z oprogramowaniem do obsługi poczty e-mail. To był kolejny etap wdrażania rozwiązań spełniających wymogi RODO.

Poza tym dokonano szeregu wydatków w celu zabezpieczenia pracowników i powierzchni biurowej przed skutkami występowania Covid-19 (maseczki, ozonator, środki i urządzenia dezynfekujące itp.).

Wszelkie zakupy i wprowadzone rozwiązania mają za zadanie ułatwić pracę pracownikom i dostosować sposób działania urzędu do obowiązujących przepisów.

CZEŚĆ II

WPŁYW SPRAW

1. Liczba spraw ujętych w ewidencji ogółem w roku objętym informacją- 33 155
w tym spraw:

1.1. pozostałych w ewidencji z roku poprzedzającego okres
objęty informacją /ⁱ -

16 407

1.2. wpływ spraw w roku objętym informacją -

16 748

2. Rodzaje spraw, które wpłynęły w roku objętym informacjąⁱⁱ :

2.1. Liczba spraw administracyjnych - ogółem

12 688

Lp.	Określenie rodzaju sprawy → patrz załącznik do Informacji	Liczba spraw
1.	objęte proceduralnie przepisami Ordynacji podatkowej	1607
2.	działalność gospodarcza	113
3.	planowanie i zagospodarowanie przestrzenne	1000
4.	pomoc społeczna 686, świadczenia rodzinne 757, fundusz alimentacyjny 160, oświata (stypendia, pomoc materialna itd.) 24, dodatki mieszkaniowe 98, świadczenia wychowawcze 592	2317
.	gospodarka nieruchomościami (bez opłat za uż. wiecz.), w tym przekształcanie prawa użytkowania wieczystego w prawo własności, prawo geodezyjne i kartograficzne 2330, opłaty adiac. 99, podziały 172	2601
6.	ochrona środowiska, ochrona przyrody i ochrona zwierząt, odpady i utrzymanie porządku i czystości w gminach	481
7.	prawo wodne	76
8.	rolnictwo, leśnictwo, rybactwo śródlądowe, łowiectwo	90
9.	handel, sprzedaż i podawanie napojów alkoholowych	45
10.	prawo o ruchu drogowym 737, drogi publiczne, transport drogowy 1066	2259
11.	prawo górnicze i geologiczne	0
12.	egzekucja administracyjna	99
13.	inne, w tym skargi i wnioski rozpatrywane w trybie Działu VIII Kpa, (496) zaświadczenia (805) i informacja publiczna (699)	2000

2.2.Sprawy podlegające rozpatrzeniu w trybie ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. –
 Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. 2019 r. poz.
 2325 – dalej jako Ppsa)ⁱⁱⁱ - 2005

2.3.Liczba spraw z zakresu aktualizacji opłat za użytkowanie wieczyste - 2055

2.4. Liczba postanowień sygnalizacyjnych – 0

.CZĘŚĆ III

ZAŁATWIANIE SPRAW ADMINISTRACYJNYCH

1. Liczba spraw załatwionych ogółem w roku objętym informacją - 15 518

Lp.	Określenie rodzaju rozstrzygnięcia	Liczba spraw
1.	akty wydane przez SKO jako organ II instancji ^{iv} , w tym :	8334
	akty wydane przez SKO w trybie art. 127 § 3 Kpa oraz jako organ II instancji zgodnie z art. 221 Ordynacji podatkowej ^v	
	- sposób rozstrzygnięcia patrz → tabela z pkt 1.1.	
2.	akty wydane przez SKO jako organ I instancji ^{vi} - sposób rozstrzygnięcia patrz → tabela z pkt 1.2.	2277
3.	postanowienia wydane przez SKO w wyniku rozpatrzenia zażaleń na bezczynność organu, w tym :	590
	uznające zażalenia za uzasadnione	
4.	akty wydane przez SKO po rozpatrzeniu w trybie ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. 2019 r. poz. 2325 – j.t.)	2037
5.	pozostałe ^{vii}	2280

-
- ⁱ - dot. spraw, które wpłynęły do SKO w latach poprzedzających okres objęty informacją, ale nie zostały załatwione przez SKO,
- ⁱⁱ - patrz pkt 1. ppkt 1.2. ,
- ⁱⁱⁱ - dot. spraw, które wpłynęły do SKO w roku objętym informacją, a do których zastosowanie mają przepisy Ppsa tj. m.in. skargi, skargi kasacyjne, zażalenia i inne, wykonywane w trybie tej ustawy – patrz m.in. przyp.11;
- ^{iv} - decyzje (postanowienia) kończące postępowanie odwoławcze (zażaleniowe) prowadzone przed SKO jako organem II instancji (w tym art. 134 Kpa) oraz inne wydane w tym postępowaniu np. zawieszenie postępowania – art. 97 § 1 i 98 Kpa lub art. 201 § 1 i art. 204 § 1 Op ;
- ^v - decyzje (postanowienia) kończące postępowanie prowadzone po wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wydane przez SKO w trybie art. 127 § 3 Kpa oraz decyzje (postanowienia) kończące postępowanie odwoławcze (zażaleniowe) prowadzone przed SKO jako organem II instancji w trybie art. 221 Op ;
- ^{vi} - decyzje (postanowienia) wydane przez SKO jako organ I instancji np. w postępowaniu dot. stwierdzenia nieważności (art. 156 § 1 Kpa oraz art. 247 § 3 Op) lub wznowienia postępowania (art. 145 § 1 Kpa oraz art. 240 § 1 Op), postanowienia wydane w trybie art. 65 § 1, art. 66 § 1 i 3 Kpa, art. 169 § 4 Op oraz inne wydane w tych postępowaniach np. zawieszenie postępowania – art. 97 § 1 i 98 Kpa lub art. 201 § 1 i art. 204 § 1 Op ;
- ^{vii} - np. postanowienia dot. sporów kompetencyjnych (art. 22 § 1 pkt 1 Kpa), wyznaczenia organu wskutek wyłączenia (art.25-27 Kpa oraz art.130 i 132 Op), dopuszczenia organizacji społecznej do udziału w postępowaniu (art.31§ 2 Kpa), odmowy przywrócenia terminu (art. 59 § 1 i 2 Kpa), odmowy udostępnienia akt (art. 74 § 2 Kpa oraz art. 179 § 2 Op), wniosku o wyjaśnienie, uzupełnienie oraz sprostowanie (art.113 Kpa oraz art.213 i 215 Op), wniosku o wstrzymanie wykonania decyzji (art.224 § 3 pkt 2 Op), opłat i kosztów postępowania (dział IX Kpa);

1.1. Szczegółowe omówienie sposobu załatwienia sprawy przez SKO jako organ II instancji :

Lp.	Określenie rodzaju rozstrzygnięcia	L. spraw
1.	decyzje utrzymujące w mocy zaskarżone decyzje (art. 138 § 1 pkt 1 Kpa oraz art.233 § 1 pkt 1 Op) / ^{viii}	3853
2.	decyzje uchylające decyzje organu I instancji i orzekające co do istoty sprawy oraz uchylające decyzje organu I instancji i umarzające postępowanie (art. 138 § 1 pkt 2 Kpa oraz art. 233 § 1 pkt 2a Op) / ⁷	1057
3.	decyzje uchylające decyzje organu I instancji i przekazujące sprawy do ponownego rozpatrzenia (art. 138 § 2 Kpa oraz art. 233 § 2 Op) / ⁷	2541
4.	decyzje umarzające postępowanie odwoławcze (art. 138 § 1 pkt 3 Kpa oraz art. 233 § 1 pkt 3 Op) / ⁷	123
5.	pozostałe odwoławcze	760

1.2. Szczegółowe omówienie sposobu załatwienia sprawy przez SKO jako organ I instancji :

Lp.	Określenie rodzaju rozstrzygnięcia	L. spraw
1.	postanowienia o wznowieniu postępowania i wyznaczeniu organu właściwego do jego przeprowadzenia (art.150 § 2 Kpa oraz art. 244 § 2 Op) / ^{ix}	11
2.	decyzje o odmowie wznowienia postępowania (art. 149 § 3 Kpa oraz art. 242 § 3 Op) / ⁸	12
3.	decyzje o odmowie wszczęcia postępowania w sprawie nieważności decyzji (art. 61a Kpa oraz art. 249 § 3 Op) / ⁸	100
4.	decyzje stwierdzające nieważność decyzji organu I instancji oraz decyzje stwierdzające wydanie decyzji przez organ I instancji z naruszeniem prawa (art. 156 – 158 Kpa oraz art. 247 – 251 Op) / ⁸	172
5.	decyzje o odmowie stwierdzenia nieważności decyzji (art. 158 § 1 Kpa oraz art. 248 § 3 Op) / ⁸	215
6.	decyzje odmawiające uchylenia decyzji po wznowieniu postępowania (art. 151 Kpa oraz art. 245 Op) / ⁸	3
7.	decyzje uchylające i rozstrzygające o istocie sprawy oraz decyzje stwierdzające wydanie decyzji przez organ I instancji z naruszeniem prawa wydane po wznowieniu postępowania(art. 151 Kpa oraz art. 245 Op) / ⁸	14
8.	decyzje umarzające postępowanie prowadzone w I instancji przez SKO (art. 105 § 1 Kpa oraz art. 208 Op)	65
9.	pozostałe	1685

2. Liczba spraw administracyjnych pozostałych do załatwienia przez SKO w roku objętym informacją^x - 7 414

.CZEŚĆ IV

ZAŁATWIANIE SPRAW Z ZAKRESU OPŁAT ZA UŻYTKOWANIE WIECZYSTE NIERUCHOMOŚCI GRUNTOWYCH

1. Liczba spraw z zakresu opłat za użytkowanie wieczyste załatwionych w roku objętym informacją ogółem -	7 199
w tym ugody -	...4...
Liczba wniesionych sprzeciwów od orzeczeń SKO -	2726
Liczba spraw pozostałych do załatwienia przez SKO (z roku 2020 i lat poprzednich) ⁹ -	3 024

CZEŚĆ V

SKARGI DO SĄDU ADMINISTRACYJNEGO

1. Sprawy prowadzone przez Kolegium w trybie ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325 – dalej jako Ppsa) :

2. Liczba spraw w roku objętym informacją ogółem -	2 014
w tym :	
1.1. Liczba skarg na decyzje i postanowienia Kolegium skierowanych do WSA w roku objętym informacją, ogółem -	1618
• wskaźnik „zaskarżalności” ^{xi} -	14,5 %
1.2. Liczba skarg na bezczynność Kolegium skierowana do WSA w roku objętym informacją, ogółem -	30
1.3. Liczba skarg uwzględnionych przez Kolegium we własnym zakresie w trybie art. 54 § 3 Ppsa, ogółem -	9
1.4. Liczba skarg kasacyjnych na orzeczenia WSA (w tym zażaleń na postanowienia) skierowanych przez SKO w roku objętym informacją do Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie , ogółem -	96
1.5. Liczba sprzeciwów na orzeczenia Kolegium skierowanych do WSA po zmianie przepisów K.p.a. w 2017 r.	42

1.6. Liczba innych spraw prowadzonych przez Kolegium w trybie określonym przepisami Ppsa, skierowanych do WSA (w większości dot. skarg kasacyjnych przesłanych z WSA w trakcie postępowania sądowoadministracyjnego) ogółem^{xii} - 219

2. Skargi na akty i czynności Kolegium rozpatrzone przez Wojewódzki Sąd Administracyjny prawomocnymi orzeczeniami w roku objętym informacją :

3. Liczba orzeczeń WSA w roku objętym informacją ogółem - 955

w tym :

Lp.	Rodzaj rozstrzygnięcia	Liczba spraw
1.	Skargi na decyzje i postanowienia rozpoznane przez Sąd	938
	w tym :	
	uwzględnienie skargi	329
2.	Skargi na bezczynność Kolegium rozpoznane przez Sąd	17
	w tym :	
	uznające skargi za uzasadnione	12

.W sumie wpłynęło 1219 orzeczeń WSA, w tym 264 to orzeczenia formalne, nierozstrzygające.

Orzeczenia Naczelnego Sądu Administracyjnego.

W roku 2020 do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Warszawie wpłynęło 445 orzeczeń Naczelnego Sądu Administracyjnego, z czego 231 – merytorycznych.

Sąd oddalił 22 skargi kasacyjne Kolegium i 156 skarg stron postępowania, w niektórych przypadkach kilka skarg kwestionowało ten sam wyrok. Uwzględnionych zostało 22 kasacje Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Warszawie i 31 skarg kasacyjnych stron postępowania. Ponadto wpłynęły 4 rozstrzygnięcia sporów kompetencyjnych.

Wybrane problemy z orzecznictwa Kolegium – według rodzaju spraw:

Pomoc państwa w wychowywaniu dzieci

Zmniejszyła się znacznie liczba spraw z zakresu ustawy o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci. Wpływ spraw z tego zakresu w latach jej obowiązywania wyglądał następująco: w 2016 r. 1018, w 2017 r. 936, w 2018 r. 971, w 2019 r. 965, w 2020 r. 592. Spowodowane to zostało zmianą formy (zamiast decyzji – informacja o

przyznaniu prawa) oraz faktem, że świadczenie przyznawane było na dwa lata. W 2021 roku spodziewany jest znaczny wzrost liczby spraw, bowiem w lutym rozpoczął się termin składania wniosków na nowy okres zasiłkowy.

Nadal pozostają problemem sprawy dotyczące koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego. Wprawdzie od 1 stycznia 2020 r. organem odwoławczym w sprawach dotyczących koordynacji jest Minister, ale kolegium nadal rozpatruje odwołania od decyzji, którymi organ gminy uchyla decyzję w momencie stwierdzenia przez wojewodę, że w sprawie mają zastosowanie przepisy o koordynacji. Przepis nakazuje organowi gminy uchylić w takiej sytuacji swoją decyzję. WSA, mimo jednoznacznego brzmienia przepisu, uchylił decyzje w takich sprawach i nakazał Kolegium, a zatem i organowi gminy, badać zasadność uznania przez wojewodę, że w sprawie doszło do koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego. Kolegium sporządziło dwie kasacje od takich wyroków – jeszcze nie rozpatrzone.

Utrzymuje się duża liczba spraw związanych z opieką naprzemienną, a zwłaszcza z sytuacjami, w których po wyroku sądu dzieci przeszły pod opiekę drugiego rodzica, albo – wbrew wyrokowi – przeprowadziły się do drugiego rodzica.

Pomoc społeczna.

Aktualna pozostaje problematyka dotycząca spraw z zakresu skierowania i umieszczenia w DPS, a zwłaszcza opłat za pobyt. Ustawodawca nie dokonał żadnych zmian, więc Kolegium opierają się na zróżnicowanym i niejednorodnym orzecznictwie.

Świadczenia rodzinne

Ustawodawca nadal nie zmienił brzmienia art. 17 ust. 1b ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych; mimo wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 21 października 2014 r., sygn. akt K 38/13, którym Trybunał orzekł, że przepis ten w zakresie jakim różnicuje prawo do świadczenia pielęgnacyjnego osób sprawujących opiekę nad osobą niepełnosprawną ze względu na moment powstania niepełnosprawności jest niezgodny z art. 32 ust. 1 Konstytucji RP. Trybunał Konstytucyjny, orzekając w wyroku zakresowym o niekonstytucyjności tego przepisu, nie usunął go z ustawy, bowiem poprawienie stanu prawnego w tym zakresie należy wyłącznie do ustawodawcy, który - biorąc pod uwagę skutki społeczne rozstrzygnięć podejmowanych w tej materii - powinien tego dokonać bez zbędnej zwłoki. Niestety Ministerstwo Rodziny w sposób nieprzejednany uznaje przepis za obowiązujący.

Kolegium przyznaje świadczenia pielęgnacyjne zgodnie z wyrokiem Trybunału; problem waloryzacji świadczenia wydział rozwiązał, zamieszczając w sentencji sformułowanie „w wysokości zgodnej z przepisem ustawy”.

Zaświadczenia

Zmniejszyła się liczba spraw z zakresu nowej ustawy o przekształceniu prawa użytkownika wieczystego gruntów zabudowanych na cele mieszkaniowe w prawo własności tych gruntów. Pogląd prezentowany przez Kolegium, że ustawa dotyczy wyłącznie gruntów zabudowanych jest potwierdzony przez orzecznictwo WSA. Natomiast w sprawach nieruchomości, na których znajdują się budynki teoretycznie mieszkaniowe, w których prowadzona jest działalność gospodarcza, sąd prezentuje

pogląd, że decydujący jest zapis w rejestrze gruntów i księdze wieczystej. Wydział zastosował się do tej wykładni. Spadła liczba ponagleń dotyczących opóźnień w wydawaniu zaświadczeń.

Sprawy na tle dekretu z dnia 26 października 1945 r. o własności i użytkowaniu gruntów na obszarze m. st. Warszawy (Dz.U. Nr 50, poz. 279)

Ogromnie czasochłonnym problemem jest nadal konieczność odpowiadania na liczne żądania organów ścigania i służb oraz Komisji Weryfikacyjnej, jak również stawiania się na przesłuchania w tych organach. Prokuratura, Komisja i CBA domagają się przesyłania akt, które często znajdują się już w innym organie albo w sądzie.

Stale utrzymuje się liczba wniosków o dostęp do akt spraw dawno zakończonych, powodujących konieczność oceny akt podręcznych.

Nadal pozostaje znaczna liczba sprzeciwów prokuratorskich od różnych decyzji pierwszoinstancyjnych i kolegialnych, wydanych na podstawie dekretu oraz Uchwały nr 11 i ustawy o gospodarce gruntami. Zarzuty dotyczą przede wszystkim „posiadania gruntu” w chwili składania wniosku (decyzje dekretowe) oraz zastosowania ustawy z dnia 12 marca 1958 r. o zasadach i trybie wywłaszczenia nieruchomości. Wydział stoi na stanowisku, że przesłanka posiadania gruntu odpadła z dniem wejścia w życie dekretu z dnia 8 października 1946 r. – Przepisy wprowadzające prawo spadkowe i dekretu z dnia 8 listopada 1946 r. – o postępowaniu spadkowym, czyli 1 stycznia 1947 r. Przed tą datą nie zostały objęte w posiadanie żadne grunty – potwierdzają to wyroki I SA/Wa 2145/18 cyt I SA/Wa 898/18 i inne.

Zastosowanie ustawy z dnia 12 marca 1958 r. Wydział bierze pod uwagę wyłącznie wtedy, gdy została powołana w podstawie prawnej badanej decyzji.

Wydział w jednym z rozstrzygnięć odniósł się do treści ustawy z dnia 31 stycznia 1961 r. Prawo budowlane, która zezwalała osobom fizycznym na prowadzenie inwestycji budowlanych wyłącznie na własny użytek. W sytuacji, gdy plan przewidywał budownictwo wielomieszkaniowe, Kolegium odmówiło stwierdzenia nieważności decyzji. Będziemy czekać na ocenę sądu.

Odpady. Ustawa z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach.

W sprawach dotyczących ustalenia wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi dla nieruchomości (zabudowanych budynkami biurowymi), na których nie zamieszkują mieszkańcy, powstały wątpliwość interpretacyjne, co do charakteru wytwarzanych odpadów i możliwości wytwarzania jednie odpadów związanych z prowadzoną działalnością gospodarczą, nie mających charakteru odpadów komunalnych.

Ustawa z dnia 2 marca 2020 roku o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych.

Składy Orzekające uznawały, wbrew stanowisku Dyrektora Wojewódzkiego Urzędu Pracy w Warszawie, iż przedsiębiorca zagraniczny – jest przedsiębiorcą w rozumieniu art. 4 ust. 1 Prawa przedsiębiorców i ma możliwość ubiegania się o

świadczenia wskazane w art. 15gg ustawy COVID-19. Tym samym należy przyjąć, że ustawa ta w istocie nie ogranicza pomocy w niej przewidzianej jedynie do przedsiębiorców krajowych. Determinuje jedynie jej udzielenie od prowadzenia działalności na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a nie od posiadania obywatelstwa polskiego lub siedziby w Polsce (wnioskowanie a contrario art. 3 pkt 5 ustawy o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej). Odmowa przyznania świadczeń na rzecz ochrony miejsc pracy jest sprzeczna z celem ustawy COVID-19, który polega na przeciwdziałaniu bezrobociu poprzez ochronę istniejących miejsc pracy. Nie ma znaczenia, czy pracownik jest zatrudniony u przedsiębiorcy polskiego czy zagranicznego. Kluczowe jest, aby pomoc otrzymana od państwa zapewniła ochronę miejsca pracy w Polsce. Pomoc nie jest w takim przypadku przeznaczana na dofinansowanie do wynagrodzeń pracowników zatrudnionych za granicą, ale w Polsce, co jest całkowicie zgodne z celem pomocy udzielanej na podstawie art. 15gg ustawy COVID-19. Przyznane w takiej sytuacji świadczenia przeznaczone są na dofinansowanie wynagrodzeń i składek pracowników krajowych, a tym samym bezpośrednio na ochronę ich miejsc pracy. Dostrzeżono, że ustawodawca nałożył co do zasady obowiązek opłacania składek na rzecz Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych. Podmioty zobowiązane do opłacania tych składek powinny również mieć możliwość korzystania z rozwiązań służących ochronie miejsc pracy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej finansowanych z tego funduszu. Jedni i drudzy przedsiębiorcy jednakowo finansują fundusz, z którego pomoc jest wypłacana. Ponadto nie ma również znaczenia, że na gruncie prawa pracy pracodawcą jest oddział przedsiębiorcy zagranicznego, a nie sam przedsiębiorca zagraniczny. Podmiotem uprawnionym do otrzymania środków z FGŚP jest przedsiębiorca, bez względu na wewnętrzną organizację i wyodrębnienie na gruncie prawa pracy osobnego od przedsiębiorcy pracodawcy. Skoro ustawodawca nałożył na oddział przedsiębiorcy zagranicznego obowiązek opłacania składek FGŚP, to brak jest jakiegokolwiek uzasadnienia dla odebrania mu możliwości korzystania ze środków FGŚP w celu ochrony miejsc prac dla zatrudnianych pracowników.

Zatrzymanie przez starostę prawa jazdy na okres 3 miesięcy na podstawie zawiadomienia Głównego Inspektora Transportu Drogowego

Ponieważ kwestia zatrzymania kierowcom prawa jazdy na okres 3 miesięcy na przekroczenie dopuszczalnej prędkości o więcej niż 50 km/h w terenie zabudowanym jest często występującym zagadnieniem w praktyce orzeczniczej SKO w Warszawie, warto zwrócić uwagę na wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 12 sierpnia 2020 r. (sygn.. akt VII SA/Wa 2395/19, www.orzeczenia.nsa.gov.pl). Judykat ten dotyczył zakresu postępowania dowodowego w takim przypadku, gdy informację o popełnieniu wyżej opisanego wykroczenia do właściwego starosty jako organu wydającego dokument prawa jazdy kieruje inny organ niż Policja. Sąd zwrócił uwagę, że celem wprowadzenia przepisów umożliwiających czasowe zatrzymanie prawa jazdy w przypadku przekroczenia dopuszczalnej prędkości na obszarze zabudowanym o 50 k./h było większe zdyscyplinowanie kierujących pojazdami w przestrzeganiu przepisów ruchu drogowego. Realizacji tego celu w postępowaniu administracyjnym służyć zatrzymanie prawa jazdy wyłącznie w oparciu o ustalenia

zawarte w dokumencie urzędowym, którym jest informacja o ujawnieniu popełnienia naruszenia prawa w tym zakresie. Jednakże zasada ta może doznać ograniczenia w sytuacji kwestionowania przez adresata decyzji okoliczności dotyczącej osoby kierującej pojazdem. W ocenie Sadu, o ile nie będzie to konieczne w sytuacji bezpośredniego zatrzymania kierującego pojazdem przez organy Policji, o tyle w przypadku ujawnienia tego naruszenia przez inne organy (np. zdjęcie i pomiar prędkości wykonane przez fotoradar), okoliczność ta winna być w postępowaniu dowodowym przez organy wyjaśniona z zachowaniem zasad określonych w art. 7, art. 77 § 1 i art. 80 k.p.a.

Udział organizacji społecznych w postępowaniach dotyczących udzielenia zezwolenia na wykonywanie przewozów regularnych w krajowym transporcie drogowym

Istotnym problemem w praktyce orzeczniczej SKO w Warszawie w sprawach dotyczących wydawania zezwoleń na wykonywanie przewozów regularnych w krajowym transporcie drogowym jest dopuszczanie do udziału w takich postępowaniach organizacji społecznych. Problem wiąże się z rozbieżnym orzecznictwem sądów administracyjnych w tej kwestii, które po dzień dzisiejszy nie zostało ujednoczone choćby w drodze wykładni przepisów dokonanych przez poszerzony skład Naczelnego Sądu Administracyjnego. Zdaniem części składów sądów udział organizacji społecznych (np. stowarzyszeń dotyczących prywatnych przewoźników) w wyjaśnieniu, czy wydanie zezwolenia spowoduje zagrożenie dla już istniejących linii regularnych może okazać się nie tylko przydatny, ale wręcz konieczny do takiego wyjaśnienia/zbadania sprawy; aczkolwiek to do organu wydającego zezwolenie należy ostateczne ustalenie tego rodzaju okoliczności. Jednak udział organizacji społecznej, które statutowo zajmuje się zwalczaniem nieuczciwej konkurencji w środowisku świadczącym usługi transportu drogowego osób będzie zgodny z prawem i w żadnym stopniu nie naruszy przepisów art. 31 k.p.a. (tak m.in. WSA w Warszawie w wyroku z dnia 10 marca 2020 r. (sygn. akt VI SA/Wa 2390/19). Takiego poglądu Kolegium nie podziela i konsekwentnie kwestionuje w postępowaniu kasacyjnym przed Naczelnym Sądem Administracyjnym te wyroki, które do niego się odwołują. SKO w Warszawie stoi na stanowisku, że uwzględnienie pozytywne żądania organizacji społecznej do dopuszczenia do postępowania jest możliwe jedynie przy kumulatywnym spełnieniu przesłanek wskazanych literalnie w art. 31 § 1 k.p.a. tj. gdy żądanie to jest to uzasadnione celami statutowymi tej organizacji i gdy przemawia za tym interes społeczny. Sam fakt, iż żądanie organizacji byłoby uzasadnione celami statutowymi będzie niewystarczający w dopuszczeniu tejże organizacji do postępowania dotyczącego praw podmiotu trzeciego. Weryfikacja istnienia interesu społecznego nie powinna być abstrakcyjna, lecz powinna odnosić się zawsze do okoliczności konkretnej sprawy. Ponadto, to na organizacji społecznej spoczywa na gruncie art. 31 k.p.a. ciężar wykazania istnienia przesłanek wskazujących na zasadność uczestnictwa w postępowaniu dotyczącym udzielenia zezwolenia, który to pogląd znajduje potwierdzenie m. in. w wyrokach NSA z dnia 11 grudnia 2014 r. (sygn. akt I OSK 1016/13), z dnia 27 sierpnia 2015. (sygn. akt II OSK 3144/13), z dnia 21 sierpnia 2018 r. (sygn. akt I OSK 2324/16), wszystkie na www.orzeczenia.nsa.gov.pl.

Kontrole przeprowadzane w Kolegium przez MSWiA, Kancelarię Premiera, NIK i inne uprawnione organy (np. ZUS)

W roku sprawozdawczym kontrolę w Samorządowym Kolegium Odwoławczym w Warszawie przeprowadziło MSWiA od 30.11.2020 do 11.12.2020 r. Kontrola obejmowała organizację i warunki pracy SKO w zakresie określonym w art. 3a ustawy o SKO, przestrzeganie trybu i wymogów wyłaniania kandydatów na członków Kolegium.

Działalność pozaorzecznicza Kolegium

Z uwagi na trwający stan epidemii zmieniły się metody prowadzenia szkoleń. Poza nielicznymi wyjątkami, były to zajęcia i wykłady w różnych formach zdalnych.

W roku sprawozdawczym Prezes, Wiceprezes i członkowie Kolegium wzięli udział w licznych szkoleniach i konferencjach na następujące tematy:

- Opodatkowanie budowli podatkiem od nieruchomości:
- -wybrane problemy judykacyjne z zakresie opodatkowania budowli,
- -opodatkowanie budowli namiotowych podatkiem od nieruchomości,
- -uchwały w sprawie opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi po nowelizacji ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w Podatek dochodowy od osób fizycznych w roku 2019 – 2020.

- Wybrane problemy w zakresie stosowania podatkowego prawa materialnego i procesowego w praktyce samorządowych kolegiów odwoławczych.

- Tarcza antykryzysowa w zakresie podatków i opłat lokalnych.
- Wpływ nowych przepisów prawnych dotyczących COVID-19 na postępowania administracyjne, podatkowe, sądownoadministracyjne, ulgowe i egzekucyjne.

- Instrukcja kancelaryjna w jsfp- praktyka stosowania przepisów w związku ze zmianą ustawy o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach oraz po wejściu w życie RODO.

- Zmiany proceduralne i w prawie materialnym w okresie pandemii koronawirusa (COVID-19).

- Praktyczne zastosowanie przepisów Działu IVa Kpa-Administracyjne kary pieniężne z tytułu naruszania obowiązku wynikającego z ustawy z dnia 20.06.1997 – Prawo o ruchu drogowym.

- Komunikacja elektroniczna w Pzp.

- Zamówienia publiczne poniżej progów UE w nowej ustawie.

Krajowe i regionalne zgromadzenia Krajowej Reprezentacji Samorządowych Kolegiów Odwoławczych również uległy ograniczeniu lub przeniosły się do Internetu.

Wykonanie budżetu w SKO-Warszawa za 2020 rok.

Budżet Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Warszawie zgodnie z ustawą budżetową na 2020 rok wynosił 16.429.000 zł.

W 2020 r. na wniosek Prezesa SKO decyzją Ministra Finansów zostały zwiększone środki na wydatki o kwotę 200.000 zł (100.000 zł na wynagrodzenia bezosobowe oraz 100.000 zł na wydatki bieżące).

Plan po zmianach na 31.12.2020 r. wynosił 16.629.000 zł.

W ustawie budżetowej na 2020 r. nie planowano dochodów. Zrealizowane dochody w 2020 r to w szczególności:

- wynagrodzenie dla płatnika za terminowe wypłacanie zasiłków z ubezpieczenia chorobowego oraz wynagrodzenie za terminowe przekazywanie podatku do urzędu skarbowego,
- wygrane kasacje,
- wpływy z rozliczeń i zwrotów z lat ubiegłych,
- odszkodowanie od Poczty Polskiej za zagubione dokumenty.
- sprzedaż składników majątkowych.

Razem należności z tytułu dochodów w 2020 r. wynosiły 51.328,28 zł. Dochody wykonane 37.265,16. Powyższą kwotę wykazaliśmy w sprawozdaniu jako dochody wykonane i przekazane na rachunek Ministerstwa Finansów. Pozostałe należności w wysokości 14.063,12 zł. dotyczą wygranych kasacji, które nie zostały wpłacone na konto Kolegium do 31.12.2020 r.

Korzystając z uprawnień wynikających z ustawy o finansach publicznych Prezes Kolegium dokonał zmian w planie finansowym 2020 r, polegających na przeniesieniu planowanych wydatków pomiędzy paragrafami klasyfikacji budżetowej w celu zabezpieczenia środków na wydatki wynikające z bieżących potrzeb, niezbędnych do prawidłowego funkcjonowania jednostki.

Wykonanie planu po zmianach w 2020 roku wynosi 16.350.681,85 co stanowi 98,33% w stosunku do planu po zmianach. Różnica pomiędzy planem a wykonaniem budżetu wynosi 1,67%. Niewykorzystane środki zostały rozliczone z Ministerstwem Finansów.

PREZES
Samorządowego Kolegium Odwoławczego
w Warszawie

Tomasz Podlejski

Warszawa, 15 marca 2021r.

-
- viii - dot. również postanowień zgodnie z art. 144 Kpa oraz art. 239 Op
- ix - dot. również postanowień zgodnie z art. 126 Kpa oraz art. 219 Op
- x - dot. spraw, które nie zostały załatwione przez SKO w roku objętym informacją ;
- xi - liczba skarg skierowanych do sądu w stosunku do ogólnej liczby podjętych przez kolegium w roku objętym informacją rozstrzygnięć podlegających zaskarżeniu;
- xii - obejmuje inne sprawy prowadzone przez Kolegium w trybie przepisów Ppsa np. wezwanie do usunięcia naruszenia prawa (art. 52 § 3), wniosek o sprostowanie omyłki pisarskiej (art. 156), wniosek o uzupełnienie wyroku (art. 157), wystąpienie o rozstrzygnięcie sporu kompetencyjnego (art. 15 § 1 pkt 4 w zw. z art. 4), wniosek o zawieszenie postępowania przed sądem i o podjęcie zawieszono postępowania (art. 123-131) czy wznowienie postępowania (art. 270) itd. ;

INFORMACJE DODATKOWE I WNIOSKI

Informacje dodatkowe – ich zamieszczenie staje się obowiązkowe w egzemplarzu skierowanym do KR SKO w celu sporządzenia zbiorczej informacji rocznej

Informacje dodatkowe powinny zawierać :

2. Wybrane problemy z orzecznictwa Kolegium – wg rodzaju spraw (wg układu z części II pkt 2. - Rodzaje spraw ujętych w ewidencji w roku objętym informacją);
3. Przyczyny zaległości w rozpatrywaniu spraw oraz proponowane rozwiązania w tym zakresie, itp.;
4. Informację nt. skarg kasacyjnych – liczba uwzględnionych skarg złożonych przez Kolegium itd.
5. Kontrole przeprowadzane w Kolegium przez MSWiA, Kancelarię Premiera, NIK i inne uprawnione organy (np. ZUS) – wyniki, wystąpienia pokontrolne i ich wykonanie;
6. Omówienie wydanych przez prezesa SKO postanowień sygnalizacyjnych;
7. Działalność pozaorzecznicza Kolegium – opiniowanie aktów prawnych, zgromadzenia krajowe i regionalne SKO, szkolenia, wydawnictwa, współpraca z innymi organami państwa i instytucjami;
8. Wskazanie nowych zadań;
9. Wykonanie budżetu, zatrudnienie, płace i kwalifikacje osób zatrudnionych.

